

ΜΑΘΗΜΑ “ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ”

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Ι. ΠΥΡΓΙΩΤΑΚΗ “ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ”.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

1. ΤΙ ΚΑΘΙΣΤΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΤΗ ΜΑΘΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ; (25-29)
2. Η ΑΓΩΓΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ ΚΑΙ ΟΣΟ ΝΩΡΙΤΕΡΑ ΞΕΚΙΝΑ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΕΧΕΙ (58-59).
3. ΓΙΑΤΙ Η ΑΓΩΓΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ; (59)
4. ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΕΤΑΙ Ο ΟΡΟΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ; (60-61)
5. Ο ΟΡΟΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ (61-62).
6. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΥΡΕΙΑ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ. ΔΥΟ ΒΑΣΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ (68-69).
7. ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ; (70)
8. ΤΙ ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΑΓΩΓΗ; (70-71)
9. ΠΩΣ ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ Ο ΚΑΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ; (71)
10. ΤΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΗΝ ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΡΦΩΣΗ; (72-73)
11. Η ΜΑΘΗΣΗ (73).
12. Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ (74).
13. Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ (74-75).
14. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ; (75)
15. Η ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ (76)
16. ΟΙ ΚΛΑΔΟΙ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ (ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ, ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ, ΣΧΟΛΙΚΗ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ, ΕΙΔΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ, ΓΕΝΙΚΗ, ΙΣΤΟΡΙΚΗ, ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ, ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ) (78-85).
17. Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ (85).
18. Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ (ΖΑΝ ΡΟΥΣΣΩ, ΠΕΣΤΑΛΟΤΣΙ, ΕΡΒΑΡΤΟΣ, ΑΥΤΑΡΧΙΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ) (92-103).
19. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ (ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, ΚΟΚΚΩΝΗΣ, ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2. ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.

1. Η ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ (125).
2. Η ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ (139-140).
3. Η ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ (ΑΥΤΟΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ, ΕΤΕΡΟΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ) (147-148).

4. ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ- ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ (159).
5. Η ΣΥΝΝΕΤΕΥΞΗ (162).
6. ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ (163.)
7. ΤΑ ΤΕΣΤ (164).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 . Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΧΕΣΗ.

1. ΣΩΚΡΑΤΗΣ, Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΣ ΕΡΩΤΑΣ (349).
2. HERMANN NOHL, Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΧΕΣΗ (350-351).
3. Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ. ΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (351).
4. ΤΥΠΙΚΟ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΕΣ ΚΥΡΟΣ, ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΙ ΓΝΗΣΙΑ ΑΥΘΕΝΤΙΑ (354).
5. Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΑ (358).
6. Ο ΑΥΤΑΡΧΙΚΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ (361).
7. Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ (361).
8. Ο ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ (361).
9. ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΑΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ. ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ (ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ , ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ) (380-382).
10. ΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΔΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ (389-393).
11. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ (394-395).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6.ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.

1. ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ (ΑΤΟΜΙΚΟ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ, ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ) (421-425).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7. ΣΥΧΡΟΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

1. Ο ΕΣΤΕΡΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ ΚΑΙ Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΤΙΚΗΣ ΣΤΑΣΗΣ (499-501).
2. ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ (511).
3. Η ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ (534-535).